VERSLAG 78e ZITTING RAAD VAN MINISTERS
DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, GEHOUDEN
TE BRUSSEL OP 11 AUGUSTUS 1969.

1. Agenda

Goedgekeurd.

2. Besluiten te nemen door de Raad ter toepassing van verordening 653/68.

De Voorzitter van de Raad, Minister Witteveen, stelde voor het debat over de rekeneenheid, op basis van bovenstaande verordening, te laten voorafgaan door een algemene discussie. Dit voorstel werd door de Raad aanvaard en als eerste kreeg Minister Giscard d'Estaing het woord.

De Franse Minister bood zijn verontschuldigingen aan voor de onverwachte gang van zaken met betrekking tot de devaluatie, maar wees erop dat Frankrijk aldus had moeten handelen om niet in een golf van speculatie verzeild te raken. Om deze reden had ook geen directe consultatie vooraf plaatsgevonden. Ten aanzien van de devaluatie zelf zette hij uiteen dat er vroeger reeds een aantal maatregelen was genomen teneinde tot een herstel van het evenwicht te komen. De gevolgen hiervan waren ook te bespeuren in de omstandigheid dat er zich een verbetering had voorgedaan in de dekking van de buitenlandse handel (92%), terwijl het jaarlijkse negatief saldo in juli minder was geworden. Niettemin was het duidelijk dat de frank te ver was afgeweken van de theoretische pariteit, hetgeen moest leiden hetzij tot een aanpassing van de monetaire waarde van de frank, hetzij tot een handhaving van de koers onder toelating van een deflatieproces.

In feite was het verschil tussen het werkelijke niveau en het theoretische niveau van de frank te groot geweest om zonder meer aanvaardbaar te zijn. Het leidde:

primo tot een verlies van de Franse reserves in die mate dat Frankrijk begin volgend jaar met een negatief saldo te kampen zou hebben gekregen,

secundo tot het gevaar dat een speculatiegolf zou uitbreken zodat men op een later tijdstip alsnog gedwongen zou kunnen worden tot een devaluatie en dan onder slechtere omstandigheden.

De Franse minister wees er voorts op dat het verschil tussen de werkelijke en theoretische waarde van de frank was opgelopen tot 10%. In dit perspectief had Frankrijk besloten de devaluatie door te voeren uitsluitend rekening houdend met het werkelijke verschil

© NA, 2.02.05.02 (Arch. MR) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 934
http://resources.huygens.knaw.nl/europeseintegratie/doc/S01995

en niet als aanpassingsmaatregel. Frankrijk had daarbij in overweging genomen zowel de interne als de internationale situatie. Vooral van internationaal oogpunt uit was het van belang het monetaire systeem, dat toch al wankel was, niet verder uit zijn evenwicht te brengen.

Ten aanzien van de overlegprocedure zette minister Giscard d'Estaing uiteen dat een volledig inachtnemen van de bestaande overlegprocedure het risico zou hebben meegebracht van sluiting van de financiële en wisselmarkten. En zelfs als men besloten zou hebben tot een schorsing van de frankkoers zonder sluiting van de markten in andere landen, dan zou dat hebben kunnen leiden tot een speculatie in andere valuta. Frankrijk kan evenwel nu reeds toezeggen dat het zijn partners in de EEG vooraf zal consulteren over alle begeleidende maatregelen op economisch, financieel en sociaal gebied die alsnog moeten worden genomen. Het was immers van belang zowel voor Frankrijk als voor de Gemeenschap dat deze devaluatie met succes zou worden bekroond. Wat betreft de begeleidende maatregelen was de minister van oordeel dat men enerzijds zou moeten toezien op een zo gering mogelijke verhoging van prijzen en anderzijds op een beperking van de verhoging der inkomens. Men zou er met name voor moeten zorgen dat er geen schokken zouden optreden doordat bepaalde categorieën te grote inkomensvermeerderingen zouden krijgen ten nadele van andere categorieën.

Vervolgens bracht de heer Stammati verslag uit van de werkzaamheden van het monetair comité. Het comité is enerzijds van mening dat het percentage van de devaluatie van dien aard is dat hiermede wordt tegemoetgekomen aan de Franse en de internationale eisen; anderzijds heeft het comité met genoegen kennis genomen van het feit dat geen der andere Lid-staten van plan is soortgelijke maatregelen als de Franse te nemen.

Het comité acht het van belang dat Frankrijk de devaluatie vergezeld zal doen gaan van stricte maatregelen die een gematigde ontwikkeling van de lonen en de prijzen mogelijk moeten maken. Het overleg vooraf met de vijf partners zal hierbij van groot belang zijn. Ten aanzien van de rekeneenheid acht het monetair comité het niet wenselijk dat deze wordt aangepast aan de gewijzigde prijzen in Frankrijk. Het landbouwvraagstuk moet bestudeerd worden in het meest uitgebreide kader van de repercussies die de Franse maatregelen kunnen hebben ten aanzien van de economische politiek op de middellange en lange termijn.

Vervolgens kreeg de heer Rey het woord, die allereerst zijn teleurstelling uitsprak over het feit dat de consulatie-procedure niet was geeerbiedigd. Anderzijds heeft de Commissie besloten dat Frankrijk op alle mogelijke wijzen moet worden geholpen nu de beslissing betreffende de devaluatie definitief is. Met name moet erop worden toegezien dat de Franse maatregelen met succes worden bekroond en dat zij een minimale verstoring teweeg brengen van het landbouwbeleid. Vervolgens gaf hij het woord aan de heer Barre, die nadere toelichting gaf op de economische en monetaire as-

pecten. Hij stelde dat de Commissie het advies van het monetair comité deelt en dat een bezuinigingsbeleid van het allergrootste belang is. De terugkeer van het evenwicht is namelijk nog lang niet bereikt, ondanks de gunstige tendenzen die zich de afgelopen maanden hebben voorgedaan en die reeds zijn uiteengezet door minister Giscard d'Estaing. Op korte termijn dient dit in te houden, dat de devaluatie niet leidt tot een stijging van de lonen en de prijzen. Frankrijk moet namelijk in staat worden gesteld de reserves, waarover het nog beschikt, te handhaven. Op middellange termijn betekent dit dat Frankrijk een adequaat structuurbeleid moet voeren op industrieel en landbouwgebied.

Ten aanzien van de EEG stelde de heer Barre dat deze gebeurtenissen aantonen dat de coordinatie van het monetaire beleid van de zes urgent is. De EEG zal maatregelen moeten voorstellen teneinde Frankrijk in deze moeilijke omstandigheden te helpen. Hij hoopte dat de zes Lid-staten bereid zouden zijn samen een bijdrage te leveren tot een reëele oplossing.

De heer Mansholt betoogde dat voorkomen moet worden dat er druk wordt uitgeoefend op de prijzen. De Commissie heeft zich hier ernstig mee bezig gehouden. Aangezien de prijzen in rekeneenheden zijn uitgedrukt, betekent het niet wijzigen van de rekeneenheid een directe verhoging van b.v. interventieprijzen in Frankrijk voor die produkten waarvoor interventie-prijzen gelden. Voor andere produkten in de landbouwsector is het effect van de devaluatie niet anders dan dat bij de industriële produkten. Het gaat er nu om het effect van de prijsstijging ongedaan te maken. De Heer Mansholt sloot zich aan bij hetgeen zijn collega's, de Heren Rey en Barre, gezegd hadden ten aanzien van de bijzondere verantwoordelijkheid in deze van de Gemeenschap. Het is geen zaak, die alleen Frankrijk aangaat; immers elk effect op prijsstijgingen en produktieuitbreiding, waarbij we al over de schreef gegaan zijn volgens de heer Mansholt, heeft gemeenschappelijke financiële gevolgen. Een verdere produktiestijging kunnen we dan ook niet hebben. Met teleurstelling moeten we constateren, dat het door gebrek aan een gemeenschappelijke monetaire politiek in de Gemeenschap nu onmogelijk wordt de gemeenschappelijke markt van landbouwproducten ongestoord te handhaven. Het is de vraag wat nu te doen. De heer Mansholt noemde de mogelijkheid van het opleggen van interne belastingen, b.v. de BTW te verlagen om de consumentenprijzen in ieder geval niet te doen stijgen. Daarnaast moet dan nog het voordeel bij de boer weggehaald worden. Deze maatregelen zijn echter uitermate moeilijk toepasbaar. Men moet daarom Frankrijk in de gelegenheid stellen voor een aantal landbouwprodukten het eigen, thans bestaande, prijsniveau uitgedrukt in Franse franks te handhaven. Dit mechanisme zou gerealiseerd kunnen worden door het opleggen van subsidies bij invoer en heffingen bij uitvoer. Als het alleen te doen was om de drie basisprodukten (granen, zuivel, suiker) dan was een overzichtelijke regeling te realiseren. Maar de maatregelen dienen zich uit te strekken over alle industriële en veredelingsprodukten die daarmee samenhangen, aangezien, als deze produkten buiten beschouwing blij-

ven, de markt direct volledig verstoord zou worden.

De heer Mansholt herinnerde hierbij aan de moeilijkheden die in het verleden bij de opbouw van de gemeenschappelijke markt bestaan hebben voor de produkten die staan in bijlage II van het Verdrag, maar evengoed die welke geregeld zijn conform artikel 235 van het Verdrag. Toch moet er snel gewerkt worden. Morgen, zo zei de Heer Mansholt, moeten de maatregelen in werking kunnen treden. De Commissie is daarom ook voornemens een voorstel te doen in die richting. De vraag is nog, over welke periode de voorziene maatregelen zich moeten uitstrekken, terwijl er bovendien een speciale procedure gevonden moet worden om snel werken mogelijk te maken, hetgeen volgens de Commissie het best gevonden kan worden door te werken op basis van artikel 103 van het Verdrag (het conjunctuurartikel). Uitvoering van de te nemen maatregelen kan dan geregeld worden via de beheerscomités, waardoor voorkomen kan worden dat de Raad in vrijwel permanente bijeenkomsten zal moeten vertoeven om alle uitvoeringsregelingen te treffen.

Baron Snoy d'Oppouers sloot zich aan bij president Rey voor wat betreft het niet volgen van de consultatieprocedure. Het besluit had de ministers onaangenaam verrast daar zij nu niet in staat waren geweest het probleem van alle kanten te bestuderen en na te gaan welke maatregelen moesten worden getroffen. Niettemin is België bereid Frankrijk te helpen. Dit houdt evenwel in dat de Gemeenschap niet extra mag lijden onder de Franse maatregelen. Hij was bevreesd dat de Commissievoorstellen zoals door de heer Mansholt toegelicht, zouden leiden tot een doorbreking van de gemeenschappelijke landbouwmarkt die met zo veel pijn en moeite tot stand was gebracht, door isolering van één land. De Raad heeft een grote verantwoordelijkheid voor deze landbouwmarkt en zal hiermee rekening moeten houden bij het bestuderen van de voorstellen van de Commissie.

Vervolgens kreeg minister Lardinois het woord. Spreker sloot zich gaarne aan bij de opmerkingen gemaakt door de Belgische Minister. De door Frankrijk genomen maatregelen kunnen we beschouwen als een fait accompli. Het gaat er nu om de aktie een goede kans van slagen te geven. Daarom,zei de heer Lardinois, ga ik nu maar meteen in op het voorstel dat de Commissie gedaan heeft om op grond van artikel 103 weer heffingen en restituties op landbouwprodukten aan de Franse grens te gaan introduceren. Daar de Commissie zelf zegt dat dit een slechte maatregel is, zo zei de Minister, had hij niet verwacht wat de Commissie hiertoe zou willen adviseren, ook al in het licht van de opdracht van de Commissie er op toe te zien dat het Verdrag goed wordt nagelefd. Volgens de heer Lardinois zou de basis gevonden moeten worden in de verordening 653/68 en niet in artikel 103 van het Verdrag.

Spreker zei dat men weet wat de regeling inhoudt. We hebben immers tijdens de overgangsregeling een dergelijke situatie in de Gemeenschap gekend. Pas sinds 1 juli 1967, toen de overgangsperiode afgelopen was, is er in de Gemeenschap een zekere specialisatie van de produktie opgetreden. Ons standpunt is dus niet

alleen juridisch bepaald maar ook ingegeven door de wens om de gemeenschappelijke markt, zoals die met moeite verworven is, te handhaven. We kennen in de sector van de zuivel momenteel nog het stelsel van de correctieven die in feite betekenen dat er nog geen gemeenschappelijke markt bestaat. De Ministers van Landbouw hebben in de afgelopen maanden in uitvoerige vergaderingen al tien maal geprobeerd om dit probleem op te lossen. Dit is echter niet mogelijk gebleken. Men zit volkomen vast. Het is ook niet mogelijk gebleken andere adequate maatregelen te treffen, omdat steeds alles opgehangen wordt aan dit verschil in prijspeil. In feite bestaat er in de gemeenschap momenteel een verschil in prijs voor de zuivelprodukten van 6%. In ieder geval zou Frankrijk dat met België en Luxemburg een positief correctief hanteert nu op het niveau van Nederland en Duitsland, die een negatief correctief kennen, kunnen komen, waardoor dit prijsverschil overbrugd is. Zou de Raad nu een besluit nemen zoals door de Commissie voorgesteld, dan is de mogelijkheid voor alle andere Lid-Staten aanwezig om in de naaste toekomst, bij bepaalde moeilijkheden, additionele maatregelen aan de grens te vragen geopend. Hiermede wordt de met moeite verworven gemeenschappelijke markt in feite afgebroken.

De Nederlandse Regering komt dan ook tot de conclusie, aldus Minister Lardinois, dat het voorstel van de Commissie te gevaarlijk is voor de gemeenschap. Natuurlijk moet Frankrijk een aantal maatregelen nemen om prijsstijgingen te voorkomen. Deze maatregelen zouden echter een intern karakter moeten dragen, zoals het afschaffen van het BTW-tarief, hetgeen invloed heeft op de consumentenprijzen, alsmede op de toepassing van een belasting op de produkten in de vorm van e en heffing per kg. zoals Frankrijk deze in het verleden ook veelvuldig heeft toegepast. Bovendien zou Frankrijk het positief correctief kunnen afschaffen en mee kunnen gaan met het negatieve correctief inzake het prijsniveau van zuivelprodukten, zodat men minimaal komt zitten op het niveau van Duitsland en Nederland. Aldus kunnen de moeilijkheden in Frankrijk opgelost worden met behoud van de gemeenschappelijke markt. De Nederlandse Regering is ten allen tijde bereid een discussie te openen over het niveau van de landbouwprijzen voor het seizoen 1970/1971 alsmede over de waarde van de rekeneenheid, waarvan men overigens van mening is, dat die nu niet gewijzigd zal moeten worden, aldus besloot Minister Lardinois zijn betoog.

De Duitse delegatie toonde begrip voor de moeilijke Franse situatie en was bereid mede te werken aan een voor Frankrijk gunstige oplossing. Er bestond al een de facto devaluatie die nu evenwel was getransformeerd in een de jure devaluatie. Het redelijke percentage wees erop dat de develuatie alleen bedoeld was om het verschil tussen het theoretische en de werkelijke pariteit van de frank op te heffen, maar dat daarmee de monetaire problemen niet waren opgelost. Het zou daarom van belang zijn aanvullende maatregelen te treffen zoals die reeds door minister Giscard d'Estaing, commissaris Barre en het monetair comité waren aanbevolen. Daarbij dient men twee doeleinden voor ogen te houden,

ten eerste dat verstoringen van de EEG-markt tot een minimum beperkt blijven en ten tweede dat er niet gediscrimineerd wordt tussen de boeren binnen de Gemeenschap.

Ook Italië sprak zich in deze zin uit.

Vervolgens sprak de heer Rey zich nogmaals uit over het Commissievoorstel. De Commissie had niet haar toevlucht genomen tot maatregelen op basis van verordening 653 ofschoon dit de makkelijkste oplossing was geweest. Een verhoging van de landbouwprijzen zou evenwel catastrofale gevolgen kunnen hebben niet alleen voor Frankrijk, maar voor de Gemeenschap in zijn geheel.

De Commissie had daarom gebruik gemaakt van vrijwaringsmaatregelen die, gezien de wisselende omstandigheden, zelden aan elkaar gelijk zijn. Anderzijds heeft de Commissie voor ogen gehad, maatregelen in te voeren die uitsluitend de Franse markt en Franse produkten zouden betreffen. Hiermee waren ook de overige Lidstaten het beste gediend.

Minister Lardinois kwam nogmaals terug op zijn voorstellen en wees erop dat de maatregelen door de Commissie voorgesteld ertoe zouden kunnen leiden de situatie in de landbouwmarkt met een aantal jaren terug te draaien. De Nederlandse delegatie wilde daarom nogmaals aandringen op het volgen van een andere weg: Frankrijk zou interne aanpassingsmaatregelen moeten nemen die een zelfde effect zouden hebben op de consumptie en produktie.

Tenslotte resumeerde de Voorzitter als volgt:

1. De vijf partners van Frankrijk alsmede de Commissie waren van oordeel dat Frankrijk zijn consultatieverplichting in het geheel niet was nagekomen.
2. Ze hadden niettemin met voldoening kennis genomen van de Franse toezegging om ten aanzien van de begeleidende maatregelen de partners vooraf in te lichten.
3. De Raad had eveneens vastgesteld dat het probleem in wezen ligt in een gebrek aan coördinatie van de economische en monetaire politiek binnen de Gemeenschap. De Raad zal ernaar streven maatregelen te treffen die de devaluatie met succes kunnen bekronen maar die anderzijds niet het evenwicht binnen de markt verstoren door de overproduktie te stimuleren.

Nadat het Commissievoorstel schriftelijk verspreid was constateerde de Voorzitter, Minister Witteveen, dat dit document ervan uit gaat dat de Raad al besloten heeft de waarde van de rekeneenheid te handhaven. Dit is echter nog niet het geval. Nederland was bereid geweest over een aanpassing te praten, zo zei hij, zoals wij eerder al bepleit hebben voor een automatische verlaging gelijk aan het gewogen gemiddelde. De Raad besloot daarop zonder discussie tot handhaving van de waarde van de rekeneenheid.

Het Commissievoorstel (zie document com (69)761) voorziet een verplichte daling van de interventie-prijzen in Frankrijk met 11,11 procent voor het lopende verkoopseizoen en met 5,6 procent voor het verkoopseizoen 1970/1971, waarbij Frankrijk gemachtigd wordt het tempo van de verlaging te verhogen. De gevolgen van deze verlaging worden gecompenseerd doordat Frankrijk een subsidie bij invoer uit de lidstaten en derde landen verleent en een compenserende heffing oplegt bij uitvoer naar de lid-staten en derde landen. De toepassingsmodaliteiten welke een verdere afwijking van de basisverordeningen met zich brengen worden vastgesteld volgens de procedure van het beheerscomite van de verschillende verordeningen (art. 8). De artikelen 4 en 5 regelen de financiële gevolgen van deze maatregelen. Minister Lardinois reageerde op het Commissievoorstel met de mededeling, dat men hem had trachten te overtuigen van de onmogelijkheid van zijn voorstel. Hij gaf toe dat dit op korte termijn inderdaad moeilijk tot uitvoering te brengen is. Daarom wilde hij de gedachte van de Commissie om intracommunautaire heffingen en subsidies in te voeren wel volgen voor een paar maanden bv. tot 1 november of 1 december. Intussen kunnen dan de voorbereidingen getroffen worden om andere maatregelen van kracht te doen worden. De nu te nemen maatregelen kunnen echter in geen geval gebaseerd worden op artikel 103 van het Verdrag. Bovendien vond hij het gevaarlijk dit artikel toe te passen, omdat daarmee de weg geopend wordt om na afloop van de overgangsperiode per 31 december 1969 een nieuwe vrijwaringsclausule in het leven te roepen, die dan zowel voor industriële als voor landbouwprodukten gebruikt zou kunnen worden. Naar de mening van Minister Lardinois zal nu voor een korte periode besloten moeten worden op basis van artikel 226 van het Verdrag. Bovendien vond de Minister de aangekondigde procedure in artikel 8 van het voorstel uitzonderlijk vergaand. De Commissie krijgt hiermee bevoegdheden om de op basis van unanimiteit en met advies van het Europees Parlement genomen beslissingen, zonder meer te wijzigen. Verder vroeg hij bij het vaststellen van de heffingen en restituties objectieve maatstaven te hanteren. Hij bepleitte hiervoor het gebruik van de maatstaven die ook van toepassing zijn op het handelsverkeer met derde landen.

Minister Höcherl ondersteunde nogeens wat Minister Schiller gezegd had. Hij sprak respect uit voor het Franse pogen om stabiliteit te bereiken. Hij zei gaarne toe daaraan mee te werken maar wilde anderzijds niet verhelen dat met de nu aangekondigde maatregelen een grote stap achteruit gezet wordt. Het ontbreken van een gemeenschappelijk monetair beleid noodzaakt ons echter dit te doen. Ook hij is van mening dat artikel 103 niet toereikend is als basis voor de aangekondigde maatregelen. Naar zijn mening is hier artikel 226 te rechtvaardigen, een artikel dat bovendien slechts betrekking heeft op de overgangsperiode, zodat de nu aangekondigde maatregelen in de tijd beperkt worden tot aan het einde van dit jaar. Hij was het eens met Minister Lardinois dat daarna andere, met name ook belastingtechnische maatregelen, toegepast zouden moeten worden.

De Belgische Minister van Financiën kon de gevoelens van Nederland en Duitsland wel delen. Ook hij was van mening dat er hier geen sprake was van een conjunctuurbeleid, doch dat het hier ging om een monetaire eensgezindheid. Het leek hem ook onmogelijk een en ander nu voor twee jaar te beslissen. Men moet naar zijn mening gelegenheid hebben een en ander te bestuderen. Het voorstel van Minister Lardinois zou naar zijn mening dan ook verder bestudeerd moeten worden. Ook hij pleitte voor een toepassing van artikel 226 tot het einde van de overgangsperiode. Bovendien bepleitte hij een regelmatige verslaggeving aan de Raad met de mogelijkheid een en ander te herzien. Ook Luxemburg sprak zich uit voor artikel 226.

Italië zag grote problemen bij het toepassen van artikel 226. Het vroeg zich met Duitsland af welke produkten er in artikel 1 van het voorstel bedoeld waren en vroeg met name naar de positie van groenten en fruit. Bovendien vroeg de Italiaanse delegatie naar de financiële consequenties voor het Europese Landbouwfonds. Minister Duhamel sprak zijn dank uit voor de eensgezindheid om Frankrijk te steunen. Het basisartikel 226 leek hem onmogelijk, omdat dit betrekking heeft op slechts één sector, terwijl het hier gaat om een nationaal besluit met een gemeenschappelijk karakter. Bovendien loopt het artikel op 1 januari a.s. af, hetgeen toch wel erg kort is. Hij spreekt de hoop uit dat een en ander is afgelopen vóór 1 augustus 1971, dus binnen twee jaar, hetgeen zijns inziens toch wel een uitzonderlijk korte periode is voor het welslagen van de ondernomen monetaire operaties. Inmiddels zal ervoor gezorgd moeten worden dat de markt zo weinig mogelijk verstoord wordt met een duidelijke regeling voor een beperkt aantal produkten. Het beheer en het mechanisme zullen zorgen voor een ongestoorde intrahandel. Hij achtte het Commissie-document daarom een aanvaardbare basis voor een verdere discussie.

De Voorzitter van de Commissie, Jean Rey, zei er verwonderd over te zijn dat enkele delegaties hun rechtsbasis zoeken in artikel 226. Dan is het geheel van de bevoegdheden neergelegd bij de Commissie. De Commissie heeft dit ook wel overwogen maar zij heeft geaarzeld zover te moeten gaan, temeer omdat dit artikel afloopt op 1 januari a.s. en de regelingen minstens voor twee jaar moeten worden getroffen en er hier bovendien wel degelijk sprake is van een conjunctuur-vraagstuk. Het is van conjunctureel belang dat de prijzen in Frankrijk niet stijgen. Eventueel zouden de besluiten van de Raad van 17 juli jl. als basis gebruikt kunnen worden maar die zijn in feite ook gebaseerd op artikel 103. Als we nu een besluit zouden nemen voor slechts drie maanden dan legt men verder geen enkele verplichting op aan Frankrijk. Hij wilde dit daarom ook ontraden en zegde gaarne toe per 31 november bv. verslag uit te brengen over de opgedane ervaringen.

De heer Mansholt zei met verwondering te hebben horen pleiten voor interne belastingen. Zou men de landbouwprodukten daar nu van vrijstellen dan achtte hij het onmogelijk deze een jaar later

weer in te voeren. Deze maatregel achtte hij daarom niet in het belang van de landbouw. Het is zijns inziens duidelijk dat er geen eenheidsprijzen in de gemeenschap kunnen bestaan zolang er geen gemeenschappelijke monetaire politiek wordt gevoerd. Bij dit feit zullen we ons moeten neerleggen. We verplichten Frankrijk nu het prijsniveau te verlagen en intussen zal de Raad een voorzichtig prijsbeleid moeten voeren. De maatregelen kunnen alleen betrekking hebben op produkten met een gemeenschappelijke interventieprijs. De heer Mansholt ging verder in op de verschillende artikelen van het voorstel en op de desbetreffende opmerkingen van de verschillende delegaties. Hij zei met verwondering kennis te hebben genomen van de mededeling dat de Commissie teveel bevoegdheden krijgt, terwijl aan de andere kant op basis van artikel 226 alle bevoegdheden aan de Commissie toekomen. Hij is het met enkele delegaties eens dat dit niet de goede basis is.

De heer Lardinois benadrukte nog eens dat het zeker niet zijn bedoeling is om na drie maanden geen maatregelen meer te nemen. Na drie maanden kunnen andere maatregelen genomen worden zoals in het geval van de zuivelprijzen het volgen van het niveau van Duitsland en Nederland. Dan is het verschil formeel al tot de helft teruggelopen, terwijl een dergelijk besluit grote betekenis heeft voor de vooruitgang in de opbouw van het gemeenschappelijk zuivelbeleid. Spreker zei zeer teleurgesteld te zijn over de houding van de heer Mansholt. Er wordt een grote stap achteruit gezet als we ons permiteren de uniforme prijzen terug te draaien. Het gaat hier om een zaak die verdient te worden verdedigd.

Minister Höcherl sprak er zijn verwondering over uit dat de Commissie afstand doet van eigen bevoegdheden en vond het nog beter verordening 653/68 als basis te nemen en deed als voorstel ons voorlopig te beperken tot de maatregelen voorzien voor het lopende verkoopseizoen. Gaarne zou hij zien dat daarbij nauwkeurig aangegeven werd over welke produkten dat het gaat.

Minister Giscard d'Estaing zei met aandacht de discussies over de mogelijkheid van fiscale maatregelen te hebben gevolgd. Hij achtte het echter noch wenselijk noch mogelijk straks met de BTW te manipuleren. In Frankrijk heeft slechts een enkele landbouwproducent voor de BTW geopteerd, zodat bij de produkten van de overige producenten slechts belasting geïnd wordt op de marge. Bovendien zou een dergelijke maatregel een begrotingsverlies betekenen van 3 miljard Franse franks hetgeen toch ingaat tegen de wens om een begrotingsevenwicht te bereiken, terwijl een aanpassing van de BTW slechts mogelijk is bij het begin van het kalenderjaar waarmee de landbouwprijsregelingen niet samenvallen. De harmonisatie van de belastingen in de EEG zou bovendien in gevaar gebracht kunnen worden als men nu bij de toepassing van de BTW ver uiteenlopende posities zou kiezen. Hij vroeg zich verder af of zelfs een prijsstijging van 12½% over een periode van 2 jaar niet te veel zou zijn voor de gevreesde produktieuitbreiding.

Daarom vreesde hij het voorstel van Duitsland om ons nu te beperken tot een regeling voor slechts één jaar omdat dan later plotseling toch een aanpassing van het prijsniveau zal kunnen plaatsvinden. Hij vroeg derhalve een regeling van minimaal 2 jaar om daarna weer aan het regiem te gaan gehoorzamen dat door de Gemeenschap is opgelegd.

De heer Höcherl zegt dat eventueel voor een volgende periode andere maatregelen genomen kunnen worden.

Inmiddels is Minister Colombo gearriveerd. Hij zei dat de houding van Italië geïnspireerd zal worden door de wens de moeilijkheden van Frankrijk te overwinnen. Frankrijk heeft eenzelfde aktie ondernomen bij het begin van de opbouw van de gemeenschappelijke markt. Dat heeft toen tot een goed resultaat geleid. Ook nu is een grote collegialiteit vereist. In ieder geval moet nu voorkomen worden dat de Franse landbouwprijzen onmiddellijk aan de nieuwe waarde worden aangepast. Dat wil niemand. Wel had hij verwacht dat een gedeelte reeds in het Commissievoorstel zou zijn doorberekend om aan te geven dat in beginsel er in de toekomst een aanpassing zal moeten komen. Het is in het belang van de Gemeenschap dat de aktie voor Frankrijk tot een succes wordt. Voor wat betreft de maatregelen voor het volgend jaar zou men eventueel kunnen vastleggen dat er alsdan aanpassingen van de prijzen moeten plaatshebben. De heer Colombo, die de verschillende juridische mogelijkheden naging, zei geen overwegende bezwaren te hebben om artikel 103 te aanvaarden, alhoewel hij ook akkoord kan gaan met artikel 226.

Nadat er nog enkele vragen gesteld zijn over de inhoud van de verschillende artikelen van het voorstel, vat de Voorzitter, Minister Witteveen, het debat samen door te stellen dat men het eens is in zijn streven de Franse maatregelen zodanig te begeleiden dat deze succesvol kunnen verlopen en dat nu in ieder geval elke prijsstijging moet worden voorkomen.

Op dit moment is dit slechts mogelijk door de methode die is voorgesteld door de Commissie. De standpunten lopen echter uiteen voor wat betreft de juridische basis van het voorstel, waarvoor de artikelen 103 en 226 van het Verdrag, alsmede de verordening 653 van 30 mei 1968 kunnen dienen. Daarnaast is er de vraag voor welke produkten de nu voorziene maatregelen moeten gelden. De heer Mansholt heeft hierop duidelijk geantwoord. Het grootste verschil van mening bestaat echter over de lengte van de periode waarvoor nu maatregelen moeten worden voorzien. Daarbij moet worden voorkomen dat er misverstanden ontstaan, omdat de delegaties die zeggen dat nu voor een zeer korte periode moet worden besloten niet van mening zijn dat er daarna niets meer hoeft te gebeuren. De Nederlandse delegatie wenst dan zodanige maatregelen dat de vrije markt gehandhaafd blijft. Minister Witteveen begrijpt de Franse moeilijkheden om iets met de BTW te doen, maar constateert dat een harmonisatie toch nog ver weg ligt.

De Nederlandse delegatie stelt verder voor op een later tijdstip een produktenbelasting te leggen op de landbouwprodukten in Frankrijk alsmede een aanpassing door te voeren van het prijsniveau voor zuivelprodukten aan dat van Duitsland en Nederland. Hoewel Duitsland zich voorlopig wil beperken tot een één oogstjaar, zegt Italië zich voor 1970/1971 te willen vastleggen met opschortende voorwaarden. België bepleit de toepassing van de huidige regeling tot 31 december, en daarna maatregelen die tot doel hebben de prijzen dichter bij elkaar te brengen. Het wenste de methode echter vooralsnog open te laten en de prijspolitiek daarbij later eventueel te betrekken.

Minister Duhamel is het eens met Minister Colombo dat hier sprake is van een conjunctureel probleem, zeker ingeval de prijzen zouden gaan stijgen. Artikel 103 is daarom naar zijn mening van toepassing. Verder zei hij in staat te zijn aan te kondigen dat het hem mogelijk is dit oogstjaar reeds over te gaan tot een gedeeltelijke corrigerende maatregel in de zuivelsector in die zin dat hij het positief correctief kan afschaffen. Hij vond het echter minder juist dat deze problemen nu geregeld moeten worden. Ten aanzien van de produktenkeuze is het erg moeilijk nu een catalogus op te stellen. Hij vond dat daar waar de verordeningen een strakke regeling kennen ook strakke maatregelen genomen moeten worden en dat daar waar de verordeningen een soepeler mechanisme hanteren ook nu een soepelere aanpassing kan plaatshebben. Ten aanzien van de procedure doet hij de suggestie hier eventueel te werken met een horizontaal comité van beheer, (een zaak die enkele jaren geleden in de Raad uitvoerig besproken is). Ook zal hij akkoord kunnen gaan met het overdragen van de bevoegdheden aan de Commissie en zelfs achtte hij het mogelijk de Franse Regering tijdelijk te belasten met de uitvoering van de maatregelen. Hij kan akkoord gaan met een voorstel gebaseerd op de gedachte van Duitsland en Italië. Als er een betere formule te vinden is, dan kan hij daarmee accoord gaan, zo zei hij aan het adres van Minister Lardinois, maar dan mag deze geen vertraging met zich meebrengen.

De Italiaanse delegatie verzocht nog naast het woord interventieprijzen ook de aankoopprijzen in artikel 1 te vermelden. Na een korte schorsing zei de Commissie enkele wijzigingen in de tekst van het voorstel te willen aanbrengen. Ook Duitsland deed een nieuw tekstvoorstel.

Minister Duhamel vroeg nog te bepalen dat de nu te nemen beslissingen een geval van force majeur oproepen ten aanzien van de lopende contracten.

Minister Lardinois zei teleurgesteld te zijn dat de Commissie geen rekening heeft willen houden met de door hem naar voren gebrachte fundamentele bezwaren. Hij vroeg zich af of in geval de Raad artikel 8 van het Commissievoorstel accepteert op basis van artikel 103 van het Verdrag, de Raad straks door het Hof niet aansprakelijk gesteld zal kunnen worden. Daarom vroeg de Minister de mening hierover van de juridische dienst van de Raad. Deze achtte het niet uitgesloten dat de Raad straks bij dergelijke geschillen

betrokken zal worden. De heer Rey zei dit probleem wel te zien maar vond dat in de uitzonderlijke omstandigheden waarin we nu verkeren vrijwaringsmaatregelen te rechtvaardigen zijn en in geval van vrijwaringsmaatregelen kan de Commissie altijd afwijken van de in de verordening vastgelegde bepalingen. De heer Rey vroeg vertrouwen te stellen in de Commissie want als deze procedure niet gevolgd wordt dan zal de Raad in bijna permanente zitting bijeen moeten komen om alle uitvoeringsmaatregelen zelf te kunnen beslissen. Hij deed een beroep op de heer Lardinois akkoord te gaan met de nu op tafel liggende gedachte.

Na een schorsing kwam de Raad om ongeveer 23.00 uur in de avond wederom bijeen. Inmiddels had er overleg plaats gehad in het kader van de Benelux. Bij de hervatting zei Minister Lardinois het niet met zijn verantwoordelijkheid in overeenstemming te kunnen brengen, dat er nu maatregelen getroffen worden voor een periode die zich uitstrekt tot na 1 januari 1970. Hij verzoekt de Commissie overgangsmaatregelen voor te stellen en deze, gebaseerd op artikel 226, van kracht te doen worden tot er meer definitieve beslissingen genomen kunnen worden, bv. reeds half september. Hij achtte dit een redelijk voorstel omdat het onmogelijk is op deze korte termijn over deze vergaande maatregel te beslissen. De Franse delegatie heeft bovendien het voordeel een en ander al te hebben kunnen bestuderen, terwijl de overige partners moeten beslissen binnen 24 uur en zij niet in de gelegenheid zijn geweest de voorstellen in al zijn consequenties te overwegen. Met zo'n voorstel blijft het gesprek bij een volgende gelegenheid volledig open.

De Voorzitter van de Commissie, de heer Rey, zei volledig begrip te hebben voor de moeilijkheden van Minister Lardinois. Van de andere kant is het onmogelijk nu alles open te laten. Bovendien hing een beslissing als die welke door de Franse regering nu genomen is toch al enige tijd in de lucht en is er in het kader van de Gemeenschap vorig jaar al een verordening aangenomen om aan een dergelijke situatie het hoofd te kunnen bieden. Zou de Commissie op basis van artikel 226 moeten beslissen dan zal zij dit doen ook voor een periode van minimaal 2 jaar en wel om dezelfde reden als die welke ten grondslag hebben gelegen aan het voorstel dat zij nu gedaan heeft.

De Voorzitter, Minister Witteveen, reageerde op de opmerking van de heer Rey dat de maatregel van Frankrijk weliswaar in de lucht hing maar dat men in de Gemeenschap nog nooit tot overeenstemming is gekomen over de ingreep die hiermee op het gemeenschappelijk landbouwbeleid werd gepleegd. Dit grote probleem heeft men als het ware altijd van zich afgeschoven. Minister Höcherl zei in geval Nederland op dit moment geen ander voorstel kan aanvaarden akkoord te kunnen gaan met een nieuw voorstel gebaseerd op artikel 226, maar dit zou dan toch wel een regeling moeten inhouden voor de periode van 1 jaar. Hij vroeg de Commissie of artikel 226 aan het einde van de overgangsperiode inderdaad zijn toepasbaarheid verliest. De Heer Rey zei dat dat niet het geval was en dat alle maatregelen die op dit artikel gebaseerd zullen zijn op 31 decem-

van dit jaar van kracht zullen blijven tot het einde van de periode waarvoor ze genomen zijn. Bovendien moet in geval artikel 226 wordt toegepast daartoe altijd een verzoek worden gedaan van de betreffende Lidstaat. Minister Lardinois gaf te kennen dat hij de interpretatie over de toepasbaarheid van artikel 226 als gegeven door de Heer Rey niet deelt. De Commissie ging hierop vrij langdurig in beraad en deelde na afloop daarvan mede, dat zij van mening is dat de Raad het best een besluit kan nemen op basis van artikel 103 van het Verdrag. Mocht dit niet mogelijk zijn dan kan men een beroep doen op artikel 226 en de Commissie is bereid hieraan mede te werken, echter op voorwaarde dat de betreffende Lidstaat een dergelijk verzoek doet. Voorts is de Commissie van mening dat het onmogelijk is op basis van dit artikel maatregelen te treffen die slechts voor een enkele maand van toepassing zijn. Dit is noch conform de inhoud, noch conform de bedoeling van het betreffende artikel, hetgeen betekent dat de Commissie dus met dezelfde maatregelen voor een periode van twee jaar zal komen als die welke nu in het huidige voorstel zijn vastgelegd. Rekening houdend met hetgeen door verschillende delegaties is gezegd zou de Commissie ook bereid zijn een beslissing te treffen teneinde op het einde van het seizoen een en ander opnieuw te kunnen bezien.

Aangezien het inmiddels na middernacht geworden was, deed Minister Höcherl, nu het vaststond dat de rekeneenheid niet meer gewijzigd zou worden, een verzoek aan de Commissie om voor de Bondsrepubliek Duitsland op grond van artikel 226 alle nodige voorzorgsmaatregelen te nemen teneinde elke verstoring van de handel tussen Frankrijk en de Bondsrepubliek te voorkomen. De Belgische delegatie was van emneing dat de Raad zich moest uitspreken. Men zag niet in hoe een regeling op basis van artikel 226 de bezorgdheid bij bepaalde delegaties zou kunnen wegnemen. Italië zei het eens te zijn met de opvatting van de Belgische delegatie. Men was bereid het voorstel op basis van het laatste document te aanvaarden, eventueel nog met de mogelijkheid van een herziening. Nadat Minister Duhamel er zijn verwondering over uitgesproken had dat de solidariteit die in de ochtend door alle delegaties was uitgesproken nu maar moeilijk omgezet kon worden in daden, zei Minister Lardinois dat hij bij wijze van compromis bereid was om op basis van artikel 103 verder te praten, mits de te nemen maatregelen maar niet verder rijken dan 1 januari 1970.

Minister Duhamel zei begrip te hebben voor het standpunt van Minister Lardinois met betrekking tot zijn bezorgdheid omtrent de gemeenschappelijke markt en zei daarom bereid te zijn voor het eind van het jaar een uitvoerige discussie te hebben op basis van een rapport betreffende de problemen op middellange en lange termijn.

Op een desbetreffende vraag van Minister Lardinois bleek echter dat de Franse Minister van Landbouw niet bereid was de nu te nemen maatregelen anders dan op basis van een eenparig door de Raad te nemen besluit per 31 december a.s. te doen beëindigen. De verschillende delegaties hebben hierop pogingen ondernomen om

het verschil in standpunt te overbruggen, waarbij een voorstel van Minister Höcherl om op het eind van het jaar op basis van een Commissie-rapport met gekwalificeerde meerderheid van stemmen opnieuw te beslissen nog even in discussie kwam. Het bleek echter dat de Franse delegatie niet bereid was in zodanige mate mee te werken dat er op 1 januari 1970 een juridisch vacuum zal kunnen ontstaan. Op basis van het Duitse voorstel echter werden allerlei nieuwe voorstellen gedaan, waarvan de verplichting van de Commissie om rapport uit te brengen en de verplichting op basis van artikel 43 nieuwe voorstellen te doen, deel uitmaakten. Nadat de discussies in de vergadering verschillende malen stil gevallen waren, werd het verzoek gedaan om op basis van alle gedane tekstvoorstellen een nieuw document samen te stellen. Inmiddels was het reeds 04.00 uur in de nacht, voordat de heer Barre namens de Commissie de nieuwe tekst aan de Raad voorlegde. Nadat nog een aantal vragen gesteld waren en Minister Duhamel toegezegd had dat het corrigeren van de zuivelprijzen een van de middelen was die hier toegepast zouden kunnen worden, maar dat hij de Belgische delegatie door het kiezen van dit middel niet in een geïsoleerde positie wilde brengen, brengt de voorzitter het voorliggende tekstvoorstel artikel voor artikel in discussie. De Heer Mansholt verklaarde, dat het juist is om voor wat betreft vastelling van de subsidies en de heffingen dezelfde maatstaven aan te leggen als die welke gelden in het handelsverkeer met derde landen. Aan artikel 3 wordt toegevoegd dat de Commissie vóór 1 december 1969 rapport uit zal brengen over de ervaringen van de in lid 1 bedoelde maatregelen. Zij legt dan tegelijk alternatieve oplossingen voor die in voorkomend geval kunnen worden overwogen en doet alle dienstige voorstellen op grond van artikel 43 van het Verdrag. De Raad spreekt zich hierover uit vóór 1 januari 1970 na raadpleging van het Europees Parlement. Ten aanzien van artikel 8 worden nog juridische twijfels geuit, maar de heer Mansholt zegt dat veel afhangt van de manier waarop de Commissie zijn bevoegdheden in deze uit zal gaan oefenen. Op een desbetreffende vraag van de heer Höcherl zegt de heer Duhamel er geen bezwaar tegen te hebben in de notulen de verklaring op te nemen dat een eventueel positief geldelijk overschot ten goede komt van het Europees Landbouwfonds. Om ongeveer 05.00 uur in de nacht constateerde de voorzitter dat er overeenstemming was bereikt. Om 06.30 uur in de ochtend kwam de Raad in beperkte zitting opnieuw bijeen teneinde de overeengekomen verordening, conform onderstaande tekst, in de talen van de Gemeenschap vast te stellen.

VERORDENING VAN DE RAAD

betreffende ingevolge de devaluatie van de Franse frank op landbouwgebied te nemen conjunctuurpolitieke maatregelen.

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 103,

gezien het voorstel van de Commissie,

overwegende dat de verhouding tussen de pariteit van de Franse munteenheid en de waarde van de rekeneenheid met ingang van 11 augustus 1969 met 11,11% is gewijzigd;

overwegende dat de waarde van de rekeneenheid en de in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid vastgestelde gemeenschappelijke prijzen geen wijziging hebben ondergaan;

overwegende dat de aanpassing van de Franse prijzen aan de in rekeneenheden uitgedrukte gemeenschappelijke prijzen volgens de nieuwe pariteit in Frankrijk zou leiden tot een verhoging van de producenten- en consumentenprijzen welke, om conjunctuurpolitieke redenen, onaanvaardbaar lijkt; dat een dergelijke prijsverhoging moet worden vermeden;

overwegende dat daarentegen moet worden voorzien in maatregelen waardoor een geleidelijke aanpassing van de Franse prijzen aan de gemeenschappelijke prijzen wordt verzekerd;

overwegende dat het bovendien noodzakelijk is te waarborgen dat de vertraging van de automatische aanpassing van de Franse prijzen geen moeilijkheden veroorzaakt in het handelsverkeer met de overige Lid-Staten en derde landen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De interventie- of aankoopprijzen welke Frankrijk dient te betalen, overeenkomstig de verordeningen houden gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten, in verband met de interventies op de interne markt worden voor de desbetreffende sector tot het einde van het verkoopseizoen 1969/1970 met 11.11% verlaagd.

   Frankrijk kan een geringere verlaging dan de bovenvermelde toepassen.

2. Op voorstel van de Commissie spreekt de Raad zich vóór het einde van het verkoopseizoen 1969/1970 voor elk produkt uit over de definitieve aanpassing van de in de artikelen 1 en 2 bedoelde prijzen en bedragen aan de gemeenschappelijke prijzen en bedragen. Daarbij wordt rekening gehouden met de noodzaak dat de regeling de produktie niet stimuleert, de consumenten niet nodeloos belast, het vrije verkeer van goederen niet in gevaar brengt en de landbouwers in de overige Lid-Staten niet benadeelt.

3. De Franse prijzen moeten in ieder geval uiterlijk aan het begin van het verkoopseizoen 1971/1972 aan de gemeenschappelijke prijzen zijn aangepast.

Artikel 2

De bedragen, door Frankrijk betaald, overeenkomstig de verordeningen houdende gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten, wegens de overige interventies op de interne markt in de zin van de artikelen 5 en 6 van Verordening No.17/64/EEG van de Raad, van 5 februari 1964, betreffende de voorwaarden voor het verlenen van bijstand door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) No. 1892/68 (2), worden verlaagd met een bedrag dat moet worden vastgesteld met inachtneming van het effect van de in artikel 1 bedoelde maatregelen.

Artikel 3

1. Voor zover het noodzakelijk is de gevolgen van de in de artikelen 1 en 2 bedoelde maatregelen te compenseren, wat de landbouwprodukten betreft die onder de gemeenschappelijke ordening der markten vallen of waarvoor uit hoofde van artikel 235 van het Verdrag een speciale regeling geldt,

   a) verleent Frankrijk subsidies bij invoer uit de Lid-Staten en uit derde landen;

   b) heft Frankrijk compenserende bedragen bij uitvoer naar de Lid-Staten en naar derde landen.

2. Voor 1 december 1969 brengt de Commissie bij de Raad verslag uit over de toepassing van de in lid 1 bedoelde maatregelen, legt zij hem de alternatieve oplossingen voor die in voorkomend geval kunnen worden overwogen en doet zij hem alle dienstige voorstellen, met name op grond van artikel 43 van het Verdrag.

De Raad spreekt zich voor 1 januari 1970 uit over de voorstellen van de Commissie, na raadpleging van het Europese Parlement.

Artikel 4

Voor de toepassing van Verordening No. 25 inzake de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (1) en de voor de tenuitvoerlegging daarvan vastgestelde bepalingen

a) worden de in artikel 3, lid 1 sub a), bedoelde subsidies bij invoer in mindering gebracht op de heffingen in de zin van artikel 11 van Verordening No. 130/66/EEG van de Raad, van 26 juli 1966, betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (2);

b) worden de in artikel 3, lid 1 sub b), bedoelde compenserende bedragen bij uitvoer in mindering gebracht op de restituties bij uitvoer in de zin van artikel 3, lid 1 sub a), van Verordening No. 25.

Artikel 5

1. De aanpassing, bedoeld in artikel 4, lid 1 eerste alinea, van Verordening (EEG) No. 1134/68 van de Raad, van 30 juli 1968, houdende vaststelling van de regels voor de toepassing van Verordening (EEG) No. 653/68 betreffende de voorwaarden voor wijziging van de waarde van de voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid gebruikte rekeneenheid (1), vindt plaats met gebruikmaking van de nieuwe verhouding en met inachtneming van de artikelen 1 tot en met 3 van de onderhavige verordening.

2. Bij de toepassing van artikel 4, lid 2, van Verordening (EEG) No. 1134/68 wordt eveneens rekening gehouden met de artikelen 1 tot en met 3 van de onderhavige verordening, indien de transactie of een gedeelte daarvan na augustus 1969 tot stand komt.

Artikel 6

De in artikel 4 vijfde alinea, van Verordening (EEG) No. 653/68 (1) bedoelde periode van schorsing eindigt voor Frankrijk op een voor elk produkt en elke soort transactie zo spoedig mogelijk vast te stellen datum.

Artikel 7

Indien bij de toepassing van de verordeningen houdende gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten gebruik moet worden gemaakt van Franse marktprijzen, wordt rekening gehouden met het effect van de in artikel 1 bedoelde verlaging.

Artikel 8

De regels voor de toepassing van deze verordening, die verdere afwijkingen van de verordeningen betreffende het gemeenschappelijk landbouwbeleid met zich kunnen brengen, worden vastgesteld volgens de procedure, vermeld in artikel 26 van Verordening No. 120/67/EEG van de Raad, van 13 juni 1967, houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen (2), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) No. 1398/68 (3), of, naargelang van het geval, in het overeenkomstige artikel van de overige verordeningen houdende gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten. De toepassingsregels behelzen in het bijzonder de vaststelling van de bedragen van de in artikel 2 bedoelde verlagingen, van de in artikel 3, lid 1, bedoelde subsidies bij invoer en compenserende bedragen bij uitvoer alsmede van de in artikel bedoelde datum.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 11 augustus 1969.